Ч. 205. Середа 25 (12) вересня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостнах на провинциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З краєвого сойму. — До ситуациї. — Справа угодн. — Вісти з Марокка.

На вчерашнім засїданю сойму по приступленю до дневного порядку мотивував пос. Михаловский своє внесенє в справі перенесеня торговельно-промислової палати з Бродів до Тернополя. Внесенє рішено відослати до комісиї адміністрацийної. Відтак забрав слово пос. Буйновский, та представивши сумний стан нашого рільництва серед теперішних обставин, просить о відосланє до комісиї господарскої єго внесеня, яке звучить: „Взиває ся ц. к. правительство, щоби для заради наслїдкам недостачі пашї, яка сего року дасть ся безперечно відчути, постарав ся у властивій дорозі о те, щоби ц. к. войскові маґазини провіянтові продавали отруби товариствам господарским і рільничим, а також товариствам рільних Кол-ок по цїнї зниженій, та щоби видано їм безплатно відповідну скількість соли для товару. Ухвалено.

Відтак мотивував пос. Олесницкий свої внесеня в справі будови перестанку і Синевідску нижнім та в справі будови перепусту для води на шляху Стрий-Лавочне між Конюховом а Любінцї. Внесеня відослано до комісиї зелїзничої. По сім по умотивованю п. Ганчаковским відослано до комісиї сїльної єго внесенє в справі утвореня складу соли в Висоцку нижнім, а до комісиї дорогової в справі будови мосту через Стрий в Ільнику (пов. Турка). Внесенє посла Шведа в справі дволїтної служби войскової відослано до комісиї адміністрацийної. Внесенє пос. о. Мазикевича в справі запомоги для двох погорільцїв у Вербици відослано до комісиї буджетової.

При приступленю до перших читань справоздань Видїлу краєвого рішено справозданє в справі утвореня самостійної громади з присїлка Бабин зарічний відослати до комісиї адміністрацийної, справозданє в справі зміни деяких постанов закона для м. Кракова з д. 12. VIII. 1899. Взкр. ч. 94. відослано до комісиї громадскої а в справі утвореня нової громади Борчицї долїшні з присїлка тої самої назви до комісиї адміністрацийної.

Тут уділює п. Маршалок краєвий слова послови Малаховскому яко референтови буджетової комісиї в справі побудованя публичних резервоарів на ропу, яка у нас часами марнує ся. Референт ставить іменем комісиї такі внесеня до ухвали: I. сойм уповажнює краєвий Видїл: а) заснувати коштом не більше як $1^1/_2$ міліона корон краєві публичні збірники на ропу о поємности 10.000 цистерн; б) покрити сей видаток поки-що хвилевою пожичкою, затягненою з власних фондів а опроцентованих у відношеню 4 від ста річно; в) затягнути на ту цїль в хвили пригожій в краєвім банку комунальну пожичку в висоті $1^1/_2$ міліона кор. готівкою. II. сойм припоручує краєвому Видїлови: а) заключити умову з товариством маґазиновим а евентуально з иншими маґазиново-руротяговими предприємствами в справі будови і адміністрациї тих збірників з запевненєм для себе як найдальше ідучого надзору; б) приняти ґваранцию маґазинового товариства а взглядно инших маґазиново-руротяговых предприємств і краєвих продуцентів нафтових що-до оплачуваня краєвому фондови тарифової належитости скарбової в спосіб, з'ясований в тих уступах залученої оферти або в инший спосіб признаний краєвим Видїлом за відповідний: в) виєднати для тих складів по мисли закона з дня 28 цьвітня 1889 В. з. д. ч. 64 характер складу публичного з правом видаваня варантів. В дебатї над сею справою забирали слово посли Ґорайский, Колїшер і кс. С. Стояловский, який виступив і против предложеня і против виводів передбесїдників. По переведеній дискусиї внесеня комісиї принято і п. Маршалок закрив засїданє о год. 1·50 з полудня, назначуючи на четвер.

ОТЕЦЬ КРІСТОФОРО.

(З італїяньского — Алекс. Манцонї'ого).

Отець Крістофоро не все називав ся Крістофоро; при хрестї дістав він імя Льодовіка. Він був сином купця в однім італїяньскім містї, котрий в послїдних лїтах дуже збогатившись, покинув своє купецтво і давав сина виховувати як якого шляхтича.

На своїм новім становищи почав купець встидати ся перед сьвітом свого давного ремесла і набивши собі голову своїм паньством, хотїв аби сьвіт забув, що він був колись купцем і хотїв навіть сам о тім забути; але склеп суконний, постави материй, книга і локоть вринали заєдно в єго уяві, як який привид. І тяжко собі навіть уявити, як дуже старали ся всякі галапаси оминати, аби єму не пригадати яким неоглядним словом на єго давнїйше становище.

Але одного дня, по скінченім бенкетї, приближив ся в хвили найживійшої і найсердечнїйшої веселости один з гостий і то добрий їдець з приязним видом до пана дому і цїлком без тїни злоби, з невинностию новонародженої дитини поклепавши єго по рамени, сказав до него: „Тепер хочу трохи послухати купця“. Він сам налякав ся тих слів, які вилетїли єму з уст, глядів непевно на лице господаря, котре нараз насупило ся. Один і другий удавав, що тих слів не чув, примушував себе до попередної веселости, але то було неможливе.

Другі запрошені гостї роздумували, кождий для себе, як би затерти неприємне враженє, яке та приключка викликала. Кождий уникав поглянути на другого, підняти очи в гору і старав ся надати розмові який инший напрям, але так думаючи, мовчали всї і в тім мовчаню проявляло ся тим більше ще загальне невдоволенє. Веселість в тім дни вже пропала, і нерозумний, або радше, аби бути справедливим, нещасливий, не дістав більше запрошеня.

І отець Льодовіка переживав свої послїдні хвилї в постійній тревозї, аби не бути висьмїваним і погорджуваним, не думаючи, що проданє єсть так само цїлком не сьмішне як і купованє і що саме той спосіб заробкованя, котрого він тепер встидав ся, вів він так довгі лїта публично, без докору і з честию і він велїв свому синови дати після всяких вимог тодїшних часів учене і паньске вихованє і помер, полишаючи сина молодого і богатого. Льодовіко мав навички паньскі, любив приказувати і любив, аби єго слухано, і підхлїбники, між котрими він виріс, окружали єго великою почестию. Але коли хотїв вмішати ся в знагне товариство в містї, то стрічав цїлком инше приняте, як то, до котрого був привик, і побачив, що коли би хотїв бути між ними, чого найгорячійше бажав, то мусїв би перейти цїлу школу терпеливости і пониженя, все бути послїдним і кождої хвилї готовим приймати спокійно всїлякі докори.

Такий спосіб житя не годив ся нї з єго вихованєм нї з єго вдачею і він загнїваний відтягнув ся від них; але рівночасно відчував жаль задля того, бо гадав, що ті могли би були стати єго товаришами, колиб він був лиш трохи податливійший і менше вражливий. З тими суперечними чувствами прихильности і гнїву не міг він з ними жити сердечнїйше, а що хотїв в який небудь спосіб зрівняти ся з ними, то старав ся суперничати з ними своїм богатством і розкішним житєм і придбав собі тим лиш їх неприязнь, завість і глум.

Але єго вправдї палка та заразом честна вдача повернула з часом на иншу дорогу. Він чув вроджену, правдиву відразу до гнету і несправедливости і переніс ту відразу також на ті особи, котрі не подїляли єго поглядів. Аби всї ті чувства заспокоїти, брав він все сторону слабшого і зневажуваного, хвалив ся, що з кождої борби виходив побідником, нїколи не уступав і придбав собі в той спосіб славу хоронителя угнетених і мстителя несправедливости.

Єго уряд був тяжкий і очевидна річ, що бідний Льодовіко мав ворогів, зобовязаня і журби, але що він при тій вічній борбі і неспокою був виставлений з усїх сторін на напасти, то й єго совість допустила, що так само як другі окружив себе цїлою дружиною забіяків, аби міг виступити против насильства. Він мусїв держати собі значне число тих людий і то так для власної безпечности, як також для постраху і тому вибрав собі найзавзятїйших, то значить найгірших і жив між драбами з любви до справедливости. Однако нераз знеохочений яким сумним вислїдом своїх подвигів, або занепокоєний якою грозячою небезпечностию, знуджений безнастанним напруженєм і вартованєм, з обридженя для свого окруженя, роздумуючи

Одна з віденьских часописий доносить, що єсть намір скликати австрийску раду державну рівночасно з відкритєм угорского сойму на день 10 жовтня. Остаточного рішеня в тій справі доси ще нема. Рішуче установлене реченця скликаня ради державної буде зависїти також від дальшого ходу угодових переговорів. — Pester Lloyd доносить, що ґр. Андраші вскорі по скликаню сойму представить стан справи конституцийних ґарантий і виборчої реформи. Закони о виборчій реформі будуть предложені в цїлости підчас буджетової дискусиї. Закон в своїм змістї вже цїлком готовий, хоч не займала ся ще ним рада мінїстрів. — Виборча комісия долїшно-австрийского сойму приймила по короткій дискусиї предложений соймови проєкт нової ординациї виборчої до сойму, підвисшила лиш число послів з 110 на 112. Відень буде вибирати 35 послів.

В угорскій пресї веде ся дальше жива дискусия над долею, яка стрітить угодові переговори. Приходять чим раз нові донесеня, здогади, поясненя — особливо що до справи, коли, де і за чиїм почином будуть на ново навязані переговори. Однако в однім годять ся всї часописи, а то, що єсть виключно обовязком австрийского правительства поробити потрібні кроки до навязаня переговорів на ново і що в тій цїли пп. Мінїстри австрийскі виберуть ся певно вскорі до Будапешту. — Орґан партиї независимости „Budapest" впевнює, що оба пп. Президенти кабінетів відїзджаючи, уложили з гори слїдуючий з'їзд в Будапештї. Дальше каже та часопись, що не угорске правительство виступило з новим внесенєм, але правительство австрийске і то перервало переговори. Однако з того виходить, каже „Budapest", що коли тепер австрийске правительство хоче дальше переговорювати, мусить представити инші предложеня.

В справі марокканьскій — як доносять з Парижа — одержало правительство таку телеґраму: По оногдашній конференциї в Казаблянка з ґен. Дрідом, адміралом Філїбертом і францускими консулем піддали ся три марокканьскі племена під такими услівями: Від вчера воєнні кроки застановляють ся. Ґен. Дрід може розслїдити землї тих племен для запевненя цїлковитого спокою. Племена з'обовязують ся кожде на своїй области постарати ся о розоружене і покаране уоружених віддїлів. Тубольцї стрічені в окрузї 15 км. коло Казаблянки з оружием в руцї будуть взяті в полон і засуджені на 100 дурос грошевої кари. Племена з'обовязують ся видати убийників Европейцїв, а земля виновників буде продана. Племена заплатять відшкодоване в квотї 2 міліонів і з'обовяжуть ся причинити ся до коштів портових робіт в Казаблянка; кожде з тих 3 племен дасть по двох закладників з поміж знатних людий.

Новинки.

Львів, дня 24-го вересня 1907.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар висказав радникови Двора і президентови окружного суду в Тернополи, др. Мих. Стефкови, з нагоди перенесеня на власну просьбу в сталий стан спочинку, найвисше признане за его довголїтну, успішну працю. — Є. В. Цїсар надав судовому і вязничному лїкареви при краєвім судї у Львові, др. Адольфови Люкасови титул цїсарского радника з увільненем від такси.

— **Є. Е. н. Намістник** ґр. Андрій Потоцкий одержав вість о занедужаню своєї матери Катерини Адамової ґр. Потоцкої і виїхав до Крешовиць.

— **З львівского унїверситету.** Вписи на зимовий піврік 1907/8 р. розпочали ся з днем 23 вересня с. р. Від того дня до 8 жовтня с. р. можна вписувати ся нормально т. є. без ніяких подань, від 9 до 16 жовтня лише за дозволом професорів дотичного виділу, а в часї від 17 жовтня до 1 грудня с. р. лише за дозволом академічного сенату.

— **Репертоар руского народного театру** у Львові під дирекциєю Йос. Стадника. (В сали „Яд Харузім" при ул. Бернштайна. Початок о 7 годині вечером). — В четвер 26 с. м. „Корисна посада" комедия Островского. — Цїни місць: Крісло I-рядне 2 К, II-рядне К 150, III-рядне К 1·20. Партер 80 с. Для селян, учеників і войска 50 с. Крісла бальконові К 1·50, дальші 1 К. Програми при касї 20 с. — Білети продають ся в книгарнї Тов. ім. Шевченка (ул. Театральна), а в недїлї і сьвята на „Рускій Бесїдї" Ринок ч. 16, I поверх. В день представленя від год. 5 вечером отворена каса театру.

— **Огні.** На двірци черновецкім вибух в пятницю о 8 год. вечером огонь в будцї, де містить ся мотор до гоненя води. Займив ся зложений на поді тої будки мілкий порох з вугля. Огонь угасила сторожа з фабрики Шпрехера і міска сторожа пожарна. — З Сокаля доносять: Оногди по полудни вибух огонь в церкви в Розджалові і знищив головний престол. Займило ся мабуть від незагашеної як слїд сьвічки. Шкода виносить около 1000 К.

— **Великий маґазин крадених річий** викрила оногди жандармерия в Комарнї підчас ревізиї переведеної у тамошного купця Боруха Лейби Астманна. Збірка відобраних річий складає ся з дорогоцїнних брошок з брилянтами, перел, срібних лїхтарів, дамских торбинок всїлякого рода, золотих і срібних годинників мужеских і дамских, ланцушків, ложок, ножів, вилок, золотих ковтків, перстенів, срібних чаш і кубків, навіть одїня, коциків до подорожи, диванів і дїточого одїня. Австманна, котрий від часу до часу приїздив до Львова і тут відбирав від злодїїв крадені річи, арештовано і з цїлим маґазином відставлено до слїдчої вязницї суду краєвого, де крадені річи можна розпізнавати у судиї слїдчого п. Словіковского.

— **Неаби який злодій.** На торговици для рогатої худоби зловлено оногди злодія в хвили, коли селянцї із Сихова, Фран. Кожушковій витягнув з кишенї полярес з грішми. Ведений на полїцию, хотїв злодїй підкупити полїцая 4 коронами просячи, щоби его пустив. На полїциї показало ся, що то Сруль Шпіцкопф, неаби який злодїй, бо був вже 10 разів караний за злочин крадїжи, 18 разів за провину крадежі, 30 разів за то, що усував ся від надзору полїцийного, а 5 разів за волоцюство. З початком сего року скінчив Шпіцкопф відсиджувати 5-лїтну вязницю, а вийшовши на волю взяв ся перепачковувати горівку через рогачку, але що то був злий інтерес для него, то взяв ся знову красти.

— **I конституюючі збори** тов-а „Земля" відбудуть ся — як ми то вже оногди коротко доносили — дня 25 с. м. о годинї 4 по полудни в салї „Рускої Бесїди" у Львові Ринок ч. 10. Товариство се зістало вже зареєстроване ц. к. судом краєвим як торговельним у Львові, а між членами-основателями его читаємо імена: дра Евг. Олесницкого, дра Кормоша, о. крил. Чапельского, Вас. Пагірного, послів: о. Войнаровского, о. Фолиса, о. Онишкевича, дра Е. Петрушевича, дра Стахури, о. дек. Городецкого, проф. Ром. Залозецкого, сов. Константиновича, дра Ярос. Олесницкого і многих иньших визначних мужів. Сподївати ся належить, що перші збори „Землї" випадуть як найчисленнїйше, бо того рода товариство заслугує, аби ним широкі круги суспільности заінтересували ся.

† **Помер** о. Ієрон Борковский, парох в Грушовій перемиской епархії, тит. радник еп. консисториї, відзначений крилошаньскою одежию, в 77 роцї житя, а 50 сьвященьства.

— **Приготовляючий курс в Рогатинщинї.** З причини недостачі по селах більшеклясових шкіл, поблизьких руских ґімназий, а також з причини дуже дорогого удержаня дїтий по школах в містї, рішив ся Видїл філїї Руского тов. педаґоґічного в Рогатинї отворити в Залановї з днем 1 падолиста с. р. цїлорічний приготовляючий курс до середних шкіл. Наука буде подаватись в обсязї III. і IV. кл. народної школи до I. і II. ґімназияльної безплатно. На разї дїти знайдуть поміщене за можливо найдешевшу оплату у господарів, а коли зголосить ся більше число учеників, отворить ся бурса. Приймати ся буде і дїтий старших. Зголошуючий ся має предложити сьвідоцтво шкільне, сьвідоцтво моральности, в котрім має бути поданий день і рік уродженя та маєтковий стан петента. Зголошеня приймає до 20 жовтня о. Омелян Ванько в Залановї п. Рогатин.

— **Висший музичний інститут** тов. ім. Лисенка переносить ся до „Народного Дому" і буде містити ся в комнатах, де давнїйше була бібліотека, канцелярия дирекциї ґімназиї, конференцийна саля і пр. Простора саля по бібліотецї надає ся не лише дуже добре на науку, але і послужить до пописів, які Інсти-

---

над будучностию і побоюючи ся вкінци о своє майно, котре з дня на день внаслїдок добрих дїл і его лицарского способу житя зменшало ся, виринала в нїм гадка, стати монахом, бо в тодїшних часах було то чимсь звичайним уступати в той спосіб з дороги всїм невзгодинам. І то, що було в цїлім его житю може мрією, стало твердою постановою внаслїдок одної пригоди, що була поважнїйша, як він міг собі уявити єї.

Одного дня пішов він улицями свого міста, супроводжений двома з своєї дружини і в товаристві вікого Крістофора, колишного склепового помічника, а пізнїйше завідателя дому. То був може пятьдесятьлїтний чоловік, одушевлений для свого молодого пана, котрий давав єму не лише удержане і подарунки, але й удержував цїлу его родину.

Нараз побачив Льодовіко перед собою одного знатного панича, великого ворога его стану, з котрим він вправдї в цїлім своїм житю не говорив, але котрий був его личним ворогом, а на котрого неприязнь відповідав він таким самим чувством, бо на тім сьвітї лучає ся часто, що люди взаїмно ненавидять ся, навіть не знаючи ся. Той чоловік наближав ся, окружений чотирма служачими, гордим кроком, з піднесеною головою і зі згірдним видом на лици. Оба ішли попід сам мур, але Льодовіко усунув тамтого на праву сторону і мав до того право, бо після звичаю кождий без ріжницї мав вминати на право — і задержав ся при згаданім мурі, не думаючи навіть пропускати кого небудь.

Стала ся річ великої ваги. Тамтой наставав на те, що то право належить ся єму яко знатному і що Льодовіко повинен уступити ся єму а то на підставі другого звичаю. Але що як в тім так і в многих инших случаях бувають два суперечні погляди, а не можна доказати, котрий з них лїпший, то они стають приводом до спорів, особливо коли стрітять ся дві уперті голови, так як було тепер. Оба ішли напротив себе попри сам мур, як дві фіґури. Коли станули напротив себе, око в око, крикнув тамтой приказуючим, гнївним голосом і з піднесеною головою до Льодовіка:

— Уступіть ся!

— Уступіть ся ви! — відповів Льодовіко.

— Тут моє право!

— Перепрашаю вас, моє.

— Ба, колиб ваша безличність була правом!

Слуги одного як і другого стояли за своїми панами готові до борби, глядячи на себе з ненавистию, з руками на штилетах, аби взаїмно на себе напасти. Прохожі держали ся так далеко як лиш було можна, приглядаючись тому, що дїє ся і своєю присутностию лише піддержували завзяте спорячих сторін.

— Ви просто безличний чоловік і я вам покажу, як поводити ся зі знатними людьми.

— Брешете, називаючи мене безличним.

— Ти сам брехун, коли кажеш, що я брешу. І колиб ти був шляхтичем так як я, то я доказав би тобі моєю шаблею, що ти брешеш.

— То добрий викрут, аби не заплатити дорого за ті безличні слова.

(Дальше буде).

тут буде устроювати протягом року. Тут відбувати ся будуть також проби „Львів. Бояна“. Дирекция Інституту спочиває в досьвідних руках радн. Н. Вахнянина; в склад учительского збору входять, крім дотеперішних учительок-пяністок пп. Криницкої, Ясеницкої, Старосольскої та скрипака п. Должицкого ще й звістна зі своїх виступів на концертах у Львові і Чернівцях віолїністка п. Щедрович-Ганкевичева, яка буде вести висший курс науки гри на скрипці.

— Відгомін катастрофи під Букачівцями. В Дорна-Ватрі на Буковині, повісив ся оногдї під впливом нервового атаку, Маврикий Круг, приватний урядник одного промислового товариства. Круг їхав разом з жінкою тим нещасливим поїздом до Львова, що вискочив зі шин, під Букачівцями, щоби лїчити ся на нерви. Підчас катастрофи дізнав такого сильного нервового потрясеня, що під впливом щораз сильнїйших атаків і терпінь, наложив на себе руку.

— Холєра в Росиї. Після урядових донесень, що надійшли з Петербурга, в ґуберніях: Самара, Саратів, Нижний Новгород, Астрахань, Ярослав, Баку, Віятка, Симбірск і инших, а також в містах Київі і Катеринославі стверджено взагалї 4512 випадків холєри. З того числа 2320 випадків скінчило ся смертию.

— О фальшоване зелїзничих білєтів. Перед трибуналом присяжних судів у Львові розпочала ся вчера карна розправа против Валєрияна Белковского, зелїзничого ревідента, і Зденки Пельцової, зелїзничої манїпулянтки, о злочин надужитя урядової власти. Крім того Белковский обжалований о намову до того злочину. Акт обжалованя закидує Белковскому, що в роках 1906 і 1907, яко заступник управителя друкарні зелїзничих білєтів, велїв зладжувати дуплїкати білєтів, зужитих вже подорожними, і давав касиєрцї Пельцовій, щоби знову їх продавала. Грішми, які тим способом роздобули, дїлили ся відтак обоє. Яку страту поніс через те державний скарб, годі обчислити, однак здогадують ся, що та страта досягає кількадесять тисяч корон. Белковский хотїв намовити до того обманьства ще дві касиєрки, але они єго зрадили.

— Траґедия росийского ґрафа. З Відня доносять, що в суботу закінчив судия слїдчий переслухуванє Тарновскої. Цїлий стеноґрафічний протокол переслухуваня переклав товмач на росийску мову а Тарновска підписала протокол. Она у вязниці зовсім спокійна і висказала переконанє, що єї батькови, ґр. О'Рурке, котрий все ще перебуває у Відни, удасть ся вистарати о то, щоби єї видано до Росиї. В суботу по полудни розпочав судия слїдчий переслухувати Прілукова і мабуть вже скінчив, бо нинї має ся розпочати переслуханє поковєвої Перієрівної. На тім слїдство у Відни скінчить ся а оборонцї будуть тодї могли переглянути акти і розпочати акцию що до виданя арештованих італїяньским судом.

З Венеції доносять, що в актах судових знаходять ся лист Прілукова до Тарновскої, з котрого виходить, що плян убитя ґр. Комаровского був вже від давна подрібно обговорений. Уложено навіть, в який спосіб має Наумов зближити ся до ґр. Комаровского. Показує ся дальше, що Тарновска по якійсь пиятиці у Відни спонукала ґр. Комаровского зробити завіщанє, в котрім на случай смерти свого сина зробив єї спадкоємницею цїлого свого майна. Здогадують ся з того, що Тарновска не лиш хотїла дістати в свої руки асекурацийну поліцу, але мабуть мала намір убити й сина ґр. Комаровского, щоби відтак забрати цїле єго майно.

Телєґрами.

Віденъ 24 вересня. Вчера стверджено тут новий случай занедужаня на віспу; занедужав лїкар IX. части міста.

Лодзь 24 вересня. Вчера рано засуджено сїм робітників і кілька робітниць з фабрики Зільберштайна за убитє Зільберштайна силою польного суду на смерть а вирок сей час виконано.

Загреб 24 вересня. Управа хорватской партиї социяльно-демократичної скликала на день 6. жовтня в Загребі і в цїлій провінциї збори демонстрацийні в користь загального права голосованя, щоби задокументувати солїдарність з угорскою социяльною демократиєю.

Монахів 24 вересня. Вчера розпочала ся тут визначена на кілька днів розправа против директора цирку Нідергофера, обжалованого о то, що дня 29 мая 1904 в цирку в Монахові убив свого приятеля купця Гендшля, обрабував єго а тїло закопав в цирку. До розправи покликано 200 сьвідків.

Піттсвіль 24 вересня. Сильний вихор знищив трибуну, під котру сховало ся 100 осіб, що приглядали ся грі в ніжний мяч; 50 осіб було легко а 4 тяжко зранених.

Льондон 24 вересня. До „Daily Mail“ доносять з Нового Йорку, що вчера лютила ся там страшенна туча. Грім вдарив в шпиталь сьв. Катерини і церков сьв. Николая та викликав величезний переполох.

Амстердам 24 вересня. В ночи вибух огонь в части міста, де мешкають біднїйші. В огни згинуло сїм осіб, між тими одно супружество з 2 дїтьми.

Танґер 24 вересня. (Аґ. Гаваса). Внаслїдок того, що племена мешкаючі на полудневім всходї від Казаблянки піддали ся, ліве крило войск ґен. Дріда буде могло свобіднїйше поружшати ся. Ґен. Дрід буде міг також ужити племен, котрі піддали ся, до усмиреня инших племен.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).